

نوروز و هنرمند و مربی بیلارد؛ در گفت و گو با اقتصاد کیش:

جزیره کیش ذهنم را برای خلاقیت و پویایی مهیا کرد

گفت و گو : فرناز مقدسی

هنر برای من ابزار نمایش نیست؛ شیوهی درست دیدن و درست زندگی کردن است. ورزش، به‌ویژه بیلارد، چه چیزی به زندگی شما اضافه کرده است؟ تمرکز، انضباط و تصمیم‌گیری در لحظه. بیلارد به من یاد داد هر حرکت، نتیجه دارد. پس ضربه‌ها را باید به درستی زد.

نخستین تجربه‌ی هنری‌تان چه بود و چه چیزی الهام‌بخش آن شد؟

اولین تجربه‌ی جدی من نقاشی با مدادرنگی و سیاقلم بود؛ تلاشی برای ثبت نگاه، نه صرفاً تصویر. الهام من بیشتر از مشاهده می‌آمد؛ چه‌رچه انسان‌ها، نوروری دیوار، و سکوتی که گاهی از هزار صدا گویاتر است. بیشتر از اینکه دنبال تکنیک باشم، دنبال این بودم چیزی را که می‌بینم و حس می‌کنم، ثبت کنم. نور، چه‌رچه آدم‌ها و حتی سکوت اطرافم برایم الهام‌بخش بود. اگر بخواهید به جای «سبک نقاشی»، از جهان‌بینی هنری خود بگویید، آن را چگونه تعریف می‌کنید؟ جهان‌بینی من مبتنی بر نظم پنهان است؛ نظمی که هم در معماری دیده می‌شود، هم در حرکت توپ روی میز بیلارد و هم در ترکیب رنگ‌ها روی موم. من به تعادل، ریتم و تصمیم درست در لحظه اعتقاد دارم. من خیلی دنبال پرچسب سبک نیستم، نگاهم ترکیبی است از نظم معماری، حس نقاشی و تمرکز بیلارد. دوست دارم کارم متعادل باشد؛ نه شلوغ، نه بی‌روح.

فرآیند خلق یک اثر برای شما چگونه آغاز می‌شود؟ همیشه از سکوت، سکوت ذهنی. ایده ممکن است از یک حرکت ساده، یک خط، یا حتی یک ضربه‌ی دقیق در بیلارد شکل بگیرد. خلق، برای من بیشتر شنیدن است تا گفتن. من عجله ندارم؛ اجزایم می‌دهم، ایده خودش شکل بگیرد.

وقتی در حال خلق یا آموزش هستید، چه حسی دارید؟ تمرکز عمیق که به آرامش ختم می‌شود. آرامشی که از تسلط می‌آید، نه از بی‌خیالی و رهایی بی‌قید.

نقش نظم و انضباط در زندگی شما چقدر پررنگ است؟ خیلی پررنگ. بدون نظم، هیچ استعداد و علاقه‌ای دوام نمی‌آورد.

سخت‌ترین چالش‌های شما چه بوده است؟ اینکه هم‌زمان چند مسیر جدی را با هم جلو ببرم، هنر، ورزش و مسئولیت‌های حرفه‌ای.

آیا لحظه‌ای بوده که بخواهید همه چیز را رها کنید؟ بله، طبیعی است. اما تعهد به خودم و آدم‌هایی که به من

هنر. چون از درون شروع می‌شود. ورزش بعدها آمد چون فهمیدم بدن هم مثل ذهن به انضباط و تمرین نیاز دارد. ورزش آمد تا به آن نظم، تمرکز و چارچوب بدهد.

آموزش رسمی دیدید یا مسیر خودآموزی را طی کردید؟ مسیر من عمدتاً خودآموز بوده؛ انتخابی آگاهانه و البته پر زحمت. در خوشنویسی، بدون حضور استاد، به مرحله‌ای رسیدم که در آزمون انجمن خوشنویسان پذیرفته شدم و مدرکی دریافت کردم که جای نام استاد در آن خالی بود. این خلأ، برای من نشانه‌ی تنهایی نبود؛ نشانه‌ی مسئولیت‌پذیری بود. این برای من افتخار است؛ چون نشان می‌دهد با تمرین، انضباط و عشق می‌توان مسیر را ساخت.

چه چیزی شما را به جزیره کیش پیوند داد؟ کیش به من امکان تمرکز داد. اینجاست که آرام کار کرد، درست فکر کرد و تصمیم‌های بلندمدت گرفت. جزیره زیبایی کیش ذهنم را خلوت‌تر کرد و انسجام بیشتری به آن بخشید.

به گزارش اقتصاد کیش؛ در جزیره‌ای که نور، رنگ و حرکت همیشه حاضر است، بعضی آدم‌ها مرز میان حرفه و هنر را آرام و بی‌ادعا از میان برمی‌دارند. او یکی از همان هاست؛ مربی بیلاردی که ضربه‌هایش فقط محاسبه زاویه و قدرت نیست و دستی که چوب بیلارد را هدایت می‌کند، همان دستی است که رنگ را روی بوم می‌نشانند. برای او، بیلارد صرفاً یک ورزش نیست و نقاشی و خوشنویسی و موسیقی تنها یک سرگرمی؛ همه راهی‌اند برای دیدن دقیق‌تر جهان. زندگی در کیش، با ریتم خاص و فضای متفاوتش، به کار و نگاه او شکل داده است. جزیره‌ای که سکوت و هیاهو را هم‌زمان در خود دارد، الهام‌بخش ضربه‌هایی حساب شده و نقش‌هایی آزاد شده است. او از میان مایه‌های سبز و بوم‌ها و کاغذهای سفید عبور می‌کند و در همه آن‌ها، ردیای صبر، تمرکز و تخیل را به جامی می‌گذارد. این گفت و گو تلاشی است برای نزدیک شدن به جهان درونی انسانی که میان ورزش و هنر، تعادل ظریفی ساخته، تعادلی که شاید راز ماندگاری او در این جزیره باشد.

اقتصاد کیش - نیما نوروزوند، مربی بیلارد و هنرمند نقاش و خوشنویس جزیره کیش در گفت و گویی با خبرنگار اقتصاد کیش گفت: متولد مرداد ۱۳۶۶ و اصالتاً اردبیلی هستم. معمار، مربی رسمی فدراسیون بیلارد، نقاشی و خوشنویسی می‌کنم و پیانو مینوازیم. بعد از سال‌ها کار و تجربه در تهران، از اردیبهشت ۱۴۰۳ کیش را برای زندگی و کار انتخاب کردم؛ انتخابی آگاهانه، نه اتفاقی. کیش برای من فقط محل کار نیست؛ جایی است که آرامش، تمرکز و امکان ساختن را هم‌زمان دارد؛ چه در هنر، چه در ورزش و چه در مدیریت. ورون من به هنر یک «تصمیم» ناگهانی نبود؛ هنر از همان کودکی به تدریج در زندگی‌ام ریشه دواند. نقاشی، خطاطی، موسیقی و بعدها معماری و ورزش حرفه‌ای بیلارد، همگی زبان‌هایی بودند برای بیان آنچه در درونم جریان داشت، راه‌هایی برای نفس کشیدن و فهمیدن دنیا و درک بهتر از خودم. در کل هنر یعنی درک زیبایی‌ها و آن چه در دنیا می‌گذرد.

در مناطق جنوبی کشور، اگر در یک نمایشگاه یا رویداد بین‌المللی حضور داشتید، چه پیامی داشتید؟ این که زیبایی می‌تواند حاصل نظم، تمرین و احترام به مسیر باشد؛ نه فقط هیجان لحظه‌ای. پیام شما به نسل جوان علاقه‌مند به هنر و ورزش چیست؟ استعداد کافی نیست. بدون انضباط، مطالعه و تمرین مداوم، استعداد فرسوده می‌شود. اگر قرار باشد یکی از آثار هنری یا دستاوردهای ورزشی‌تان شما را معرفی کند، کدام را انتخاب می‌کنید؟ شاکردانم. نتیجه آموزش، بهترین معرفی‌نامه یک مربی است. کیش را بیشتر به چشم یک محل زندگی می‌بینید یا هر دو. هم زندگی می‌کنم، هم الهام می‌گیرم. واکنش مردم و مخاطبان به کارهایتان چقدر در ادامه مسیرتان تأثیر گذار است؟ مهم است، اما تعیین‌کننده نیست. مسیر را خودم انتخاب می‌کنم، بازخوردها کمک می‌کنند اصلاحش کنم. اگر به گذشته برگردید، چه توصیه‌ای به «خود» دارید؟

ورزش حرفه‌ای، آیا جزیره کیش در نگاه هنری شما تأثیر داشته است؟ کیش به من وسعت دید و صبر آموخت. نور، دریا و فاصله از شتاب زندگی شهری، باعث شد نگاه من آرام‌تر و تصمیم‌هایم دقیق‌تر شود. آیا میان آثار شما و مقاطع زندگی‌تان ارتباطی وجود دارد؟ کاملاً. هر اثر، بازتاب دوری از زندگی من است؛ گاهی پرشور، گاهی مینیمال و گاهی سخت‌گیرانه. نقش «نصاف» در کار شما چقدر است؟ نصاف را می‌پذیرم، اما به آن تکیه نمی‌کنم. آنچه نتیجه‌ی رامی‌سازد، آمادگی قبلی است. الهام‌های روزمره شما از کجا می‌آیند؟ موسیقی، گفت‌وگو با آدم‌ها، حرکت بدن و مشاهده رفتار انسان‌ها در موقعیت‌های واقعی. محیط زندگی چقدر بر فرم و نگاه شما اثر می‌گذارد؟ بسیار زیاد. اقلیم، نور و فضا همیشه روی انتخاب‌های من اثر گذار بوده‌اند؛ چه در معماری، چه در هنر و چه در ورزش. خانواده و اطرافیان چه نگاهی به مسیر شما دارند؟ نگاهی مبتنی بر اعتماد. شاید مسیرم غیر کلیشه‌ای بوده، اما همیشه جدی، پیوسته و نتیجه‌محور بوده است.

الهام‌بخش‌ترین فرد زندگی‌تان چه کسی بوده است؟ پدرم؛ به‌خاطر نگاه حرفه‌ای، ثبات در مسیر کاری و مسئولیت‌پذیری همیشه برای من یکی از الهام‌بخش‌ترین افراد بوده است. بزرگ‌ترین رؤیای محقق‌نشده شما چیست؟ پیشرفت واقعی بیلارد در کیش و میزبانی مسابقات ملی و بین‌المللی در سطح حرفه‌ای برای من یک آرزوی بزرگ است که امیدوارم به زودی این آرزو محقق شود. فکری می‌کنید ترکیب هنر و ورزش چه پیامی برای نسل جوان دارد؟ اینکه می‌شود هم احساس داشت، هم متضبط بود؛ هم لذت برد، هم حرفه‌ای ماند. هنر چه کمکی به ورزش‌تان کرده و ورزش چه تأثیری بر هنر شما گذاشته؟ هنر به من دید و حس داده، ورزش به من تمرکز و انضباط. این دو بسیار زیاد همدیگر را کامل کرده‌اند. در کارتان، احساس پررنگ‌تر است یا مفهوم؟ احساس آغاز کار است، اما مفهوم تثبیت‌کننده. اثری که فقط احساس داشته باشد زودگذر است و اثری که فقط مفهوم داشته باشد سرد. ماندگاری در تعادل این دو است. بیشتر با احساس کار می‌کنید یا با فکر؟

تازه‌کاران می‌کنند؟ صورت‌تر باش، اما از تمرین کم نگذار. چه چیزی شما را از دیگر هنرمندان یا ورزشکاران متمایز می‌کند؟ نگاه ترکیبی. من هنر، ورزش و مدیریت را جدا از هم نمی‌بینم. در پایان، اگر بخواهید با یک جمله مخاطبان این مصاحبه را خطاب قرار دهید، آن جمله چیست؟ من به پیوند هنر، فکر و عمل باور دارم. هر کدام به تنهایی ناقص‌اند؛ اما کنار هم، می‌توانند انسان را بسازند. چیزی را دوست دارید، جدی دوست داشته باشید؛ با تمرین، با نظم و با احترام به مسیر.

آیا اثری بوده که خلق آن برایتان دشوار باشد؟ آثاری که هم‌زمان با تصمیم‌های بزرگ زندگی‌ام شکل گرفتند؛ چون در آن‌ها با خودم صادق‌تر از همیشه بودم. رنگ یا حال‌وهوای غالب کارهایتان چیست؟ به رنگ‌ها و فضاهایی علاقه دارم که آرام‌اند، اما عمیق. مثل آدم‌هایی که کم حرف می‌زنند، ولی حرف‌شان حساب‌شده است. وضعیت هنر و ورزش تخصصی در ایران را چگونه ارزیابی می‌کنید؟ ایران سرشار از استعداد است، اما نیازمند آموزش اصولی، مدیریت حرفه‌ای و زیرساخت پایدار؛ به‌ویژه

اعتماد کردماند، همیشه مانع شده تا این کار را انجام دهم. بزرگ‌ترین موفقیتی که تا امروز به آن افتخار می‌کنید چیست؟ اینکه توانستم مسیرم را ادامه بدهم؛ از مربیگری تا آموزش نسل‌های مختلف و مسئولیت رسمی در بیلارد کیش دستاوردهایی است که باعث افتخار من است. شکست برای شما چه معنایی دارد؟ شکست وقتی است که یاد نگیری. تا وقتی در حال یادگیری هستی، حتی اشتباه هم مفید است و شکست محسوب نمی‌شود.

اگر بخواهید خودتان را در سه کلمه توصیف کنید، چه می‌گویید؟ منطقی، پیگیر، عاشق یادگیری. اولین جرقه ورود شما به هنر و ورزش چه زمانی زده شد؟ از کودکی. بدون برنامه‌ریزی خاص. فقط یک کشش درونی به دیدن، تمرین کردن و بهتر شدن. هنر و ورزش خیلی طبیعی وارد زندگی‌ام شدند. هنر با نقاشی و خوشنویسی و موسیقی شروع شد و ورزش با بیلارد؛ هر دو خیلی طبیعی وارد زندگی‌ام شدند. کدام زودتر وارد زندگی‌تان شد؛ هنر یا ورزش؟

روزنامه صبح منطقه آزاد کیش
خبری - فرهنگی - اجتماعی - اقتصادی
ورزشی - تحلیلی - اطلاع رسانی
جزیره کیش - خیابان فردوسی
ویلاهای مروارید - بلوک ۳
طبقه سوم - واحد ۷۱۵
روزنامه
پرچم‌آورترین و با سابقه‌ترین روزنامه جزیره کیش